

O METODÁCH PRVOTNÍHO „EXPRESNÍHO“ VÝSLECHU

- editor007 | 31. května 2024

RUSKO: Když probíhaly události kolem Crocus City Hall, našel jsem si tento článek. Přečetl a uložil a nechal to být. Myslel jsem si, že se najde někde někdo, kdo objasní jak to bývá v takových situacích. A měl by to vědět každý, kdo byl na vojně, pokud zrovna nespál, či co. Jakýkoliv voják v jakékoliv velící funkci tohle prostě musí znát. No, nic jsem nenašel tehdy, na článek jsem zapomněl, až teď jsem při revizi v e-čtečce si jej znova přečetl a uvědomil jsem si, že dosud nebylo nic. Tak jsem jej přeložil. Možná jsem to - pokud to někdo podobně vysvětlil jen nenašel, no ale neškodí si to připomenout. A chci uvést ještě, že se nejedná o nic jiného, než o prvotní výslech, protože pak už je to jen mučení a týrání. Ale tento prvotní „expres“ výslech má prioritní význam a může mnohé zachránit. To jen pro rozlišení oprávněnosti takového jednání. A v článku je to sice napsáno, ale tak musí postupovat každá armáda a každá tak postupovala. Mimochodem, autor článku je ve skutečnosti víc jak na 80% pohraničником Ruska.

Historické oříšky (Исторические напёрстки)

Tu se na povrchu objevily „hnědé“ vlnky po záběrech zatčení ghúlů, kteří zinscenovali masivní teroristický útok na Crocus City Hall. Progresivní (liberální) světová komunita je rozhořčena a říká, že udatní členové Ruské gardy jsou příliš hrubí. Zadrželi zdánlivě neporušené nelidi, jednomu trochu zkrátili ucho a u soudu už pak vůbec vypadali zadrženi úplně špatně. Jasně prošli nepříjemným procesem „expresního výslechu“. Haag si už mne ruce a čeká na slíbená prohlášení „ruských opozičních odpůrců“.

Za posledních 24 hodin se toho hodně namluvilo o Anglosasech, pro které není vůbec problém organizovat naprosto mimosoudní hromadné popravy civilistů, ať už zbraněmi na dálku, nebo rukama jejich vojáků. Od dob Koreje se zbláznili a začali zapisovat jakékoli válečné zločiny jako „vedlejší škody“. A co se dělo s těmi obviněnými z terorismu ... jsou tu výborné fotoreportáže z Guantánama, spousta memoárů lidí v záloze nebo již v penzi, kteří prošli Irákem a Afghánistánem.

Jako člověk se zcela ztracenou empatií pro všechny druhy barmalejů (1) vás okamžitě informuji: páni důstojníci speciálních jednotek ozbrojených sil kterékoli země (ale i zpravodajských služeb) procházejí povinným školením ve zrychlených metodách získávání informací. Obyčejní armádní zelenáči jsou informováni pouze o problematice „výslechu vězňů“, což je přísně regulovaná akce v souladu s nejrůznějšími úmluvami. Protože mluvíme o bojovnicích. „Šedá“ právní zóna se dostává do centra pozornosti, pokud jde o rebely, partyzány, teroristy, diverzanty a sabotéry.

Tady se obvykle nikde s nikým nemazlí a běda tomu nebojovníkovi (nevojákovi), který má na rukou krev vojenského personálu i civilistů, je přistižen na místě sabotáže nebo je zachycen při pronásledování po horké stopě. Zkušení lidé v uniformě okamžitě ztrácejí navenek lesk dodržování jakékoli Charty, pokynů a vydaných zvláštních rozkazů. A než je takový povstalec převeden z taktické úrovně k vyšším orgánům ... podle nepsaného kodexu řeší aplikované problémy, které jsou pro jejich jednotku zásadně důležité:

- Jak dobře je informován diverzant/terorista?

- Je nakloněn „konstruktivní spolupráci“ nebo umí profesionálně lhát?

Nejvíce alarmující je teroristovo naprosté mlčení nebo pokusy demonstrovat nepřekonatelnou jazykovou bariéru. Což vždy naznačuje touhu získat čas, nechat komplice odejít nebo dokončit sabotážní misi. Zde je vyžadován nucený výslech, ne ve stravu duchovní zuřivosti ... ale ve jménu bezpečnosti svěřené jednotky, spojeneckých jednotek a ochrany civilistů na kontrolovaném území.

“Navázat vztah.”

Nyní o zákonnosti a nezákonnosti primárních výslechových metod. Jak na úrovni armády, tak ve speciálních jednotkách/službách platí několik obecných pravidel chování. Jsou povoleny a nejsou postihovány, pokud nespádají pod pojem „mučení/šikana“. Právně oprávněné použití proti osobám zajatým se zbraní v ruce nebo na místě sabotáže. Všichni ostatní vězni (dobrovolně se vzdající) nebo podezřelí v rámci protipovstaleckých akcí jsou posláni rovnou k „úplnému výslechu“, který provádějí jedinci s bohatými zkušenostmi jako vyšetřovatelé s velkým pochopením a porozuměním pro (reálnou v reálném čase - pozn.překl.) psychologii.

U „bojových bot“ na přední linii nebo během protiteroristických operací je úkol jiný, protože „primární výslech“ se vždy provádí v obtížné situaci, jak bojové, tak obecně emocionální. Cíle a záměry jsou jednoduché, dosahují se hrubým zacházením se zajatou osobou, jejím úplným prohledáním a zbavením jakékoli smysluplné mobility. Je to legální. Proč ... ptáte se? Faktor času a psychologického dopadu. Neměnný zákon: výslech musí začít okamžitě, aby se podmíněnému „zajatci“ zabránilo uspořádat si myšlenky a přijít na pro něj výhodnou linii chování.

Právě proto jsou ti, kteří provádějí první výslech, vždy tak hrubí. Mohou při prohlídce a šacování (samozřejmě náhodně) zlomit ruku nebo v horečce zapomenout poskytnout první pomoc, pokud zranění nebo poškození nepředstavuje ohrožení života. Je zde spousta triků a jemností, které mají udržet „zajatce“ ve stavu hrozného stresu, strachu a bezmoci.

Tím je dosaženo psychologického faktoru omračování (Prostě nesmí mít čas myslet - pozn.překl.). Jak ukazuje praxe, až 90 % lidí, kteří nejsou na takové metody speciálně připraveni, říká čistou pravdu a ochotně sdílí jakékoli informace. Tak ale psychika funguje - čím úspěšněji „smlouvají o přiznání“ snížení intenzity úvodního výslechu, tím více začnou lhát.

Proto je každý armádní důstojník (a ještě více voják speciálních sil nebo zpravodajský pracovník) povinen klást správné a relevantní otázky. Na „frontě“ jsou to taktické aspekty bojových formací nepřítele, přítomnost/nepřítomnost sil a prostředků, informace o přepadech, kladení min, počtu nepřátel, aktuálních přijatých rozkazech velení. To znamená, že počáteční a dokonce vynucený výslech bojovníka by měl přispět k přežití personálu svěřeného veliteli a úpravě plánů na základě obdržení operativních údajů.

Co je soudruh velitel (a každý jiný pán, mister, monsieur, Herr a dále podle seznamu) povinen (správně, je to povinnost) zjistit při prvotním výslechu, jakmile je sebemenší příležitost “navázat vzájemné porozumění” se zajatým bojovníkem a ještě více - povstalcem:

- totožnost vězně (příjmení, jméno, příslušnost k jednotce nebo formaci, hodnost, funkce);
- důvod pobytu na daném a konkrétním místě (za jakým účelem/úkolem prováděl určité úkony v době odchytu/zadržení);
- umístění skupiny/formace/jednotky, jejich počet, zbraně, bojová účinnost, aktuální bojová mise, úplné informace o velitelích, představených, vůdcích a pohlavárech;
- informace o velitelství, skladech, palebných postaveních, místech, trasách pohybu, bojových

předpisech, speciálních signálech;

- informace o konkrétních záměrech jeho jednotky, obecných záměrech formace (jaká operace se provádí, kde se kdo pohybuje, co lze očekávat od nepřátelských formací v nadcházejících hodinách nebo dnech)

Počáteční výslech je veden s maximálním počtem bojovníků bez momentální bojové činnosti, aby společně pochopili, jak pravdivé jsou obdržené informace. Jedna osoba (velitel) nemusí mít úplně aktuální informace, znát rádiovou komunikaci nebo informace z velmi užitečného „telegrafu vojáka“ v době, kdy je nepřítel zajat. Nepřipravený důstojník také nemusí být schopen porovnat protichůdná data plynoucí z vězně v horku a mohou mu uniknout důležitá inkriminovaná fakta ze souboru dokumentů, majetku, předmětů, prvků výstroje a zbraní.

Jedním slovem, je tam spousta jemností, ne každý je schopen vést úvodní výslech s chladnou hlavou nebo předvést dobrý výkon „moment pravdy“ s podřízenými, jak talentovaně ukazuje film „V srpnu '44“ (2) Kromě toho udělat důležité a zásadní rozhodnutí o možnosti použití zajatého bojovníka nebo diverzanta.

Důležité varování!! Zde žádám příliš vnímavé občany, aby přestali článek číst, aby autor nemusel platit účty za sedativa. A ještě jednou zdůrazňuji: mluvíme o pololegálních metodách zacházení s vězni během oficiálních vojenských operací proti bojovníkům.

Vidlička

Počáteční výslech byl tedy proveden, je čas, aby velitel učinil zásadní rozhodnutí, jak s vězněm jednat. „Hrubá chyba“ (nikoli válečný zločin, pozn.) by byla jeho likvidace. Pokud je předání zadržené osoby vyššímu velení mimořádně obtížné, představuje ohrožení životů svěřeného personálu, je vzhledem k aktuální situaci v zásadě nemožné a objektivně zasahuje do plnění bojového úkolu. Stejnou „hrubou chybou“ by bylo uvést ve zprávě: vězeň byl po úvodním výslechu propuštěn. Protože v drtivé většině takových „duchovních popudů“ hledá propuštěný bojovník nebo rebel možnost vrátit se přesně zpátky k vlastním lidem, znovu se chopit zbraně a ne bloudit se zdvihnutýma rukama po naznačeném azimutu někam dozadu do týlu.

Nejpříjemnější možností pro velení a vojenské právníky je použít vězně jako průvodce nebo informátora, zprostředkovatele a přidělit mu zkušeného bojovníka, aby ho doprovázel. Nebo stráž (často jejich roli plní lehce ranění), pevně svázaného a znehybněného hlídá na bezpečném místě po dobu plnění úkolu. Ale obvyklá praxe předsunutých útočných skupin nebo sabotážních a průzkumných skupin, operujících nejčastěji izolovaně od hlavních sil ve velmi specifických bojových podmínkách ... je právě likvidace vězňů po prvotním výslechu. A pokud je čas a momentální potřeba - urychleném. I zde jsou některé jemnosti.

Za prvé, pokud se „jazyk“ jeví podle primárních údajů jako velmi cenný, je velitel povinen jej izolovat od vojáků jednotky, zejména od ostatních vězňů (také může výjimečně nastat situace, kdy „jazyk“ je tak cenný, že je nutno dokonce přerušit původní misi, ale to může ohodnotit správně jen skutečně velmi dobře připravený velitel mise - pozn.překl.). Co nejvíce omezit komunikaci s ním a zabránit mu, aby něco slyšel nebo viděl v prostoru dočasného rozmístění. Teprve poté zahájit „expresní výslech“. Je vhodné kontaktovat velení a podrobně a úplně doložit o učiněném rozhodnutí.

Vycházejí z obdržení předběžných informací. Aby později vyšetřovací orgány neměly otázky ohledně integrity a bezpečnosti kůže vyslýchané osoby, je nutné od velení obdržet ústní příkaz k objasnění určitých informací. Nebo o povinné evakuaci příliš cenného zdroje informací. Pokud to není možné a vyslýchaný, který přišel k sobě po úvodním výslechu, se začal zřetelně uklánět a začal se snažit lhát, nebo sebral vůli hrát si na podzemního hrdinu ... no, musíte zahájit „expresní výslech“

s velmi nepříjemnými manipulacemi. Hned řeknu, že zde nejsou žádná mučení ohněm ani dlouhodobé mučení, vše je maximálně efektivní, rychlé, praktické ... ale kruté.

Všichni odpovídají

Hned dám poznámku pod čarou: ani jedna armádní zpravodajská či protiteroristická jednotka na světě nevyhovuje pravidlům Ženevské konvence, podle níž se zajatého musí ptát pouze na jméno, číslo jednotky a vojenskou hodnost. S nezbytně pečlivým doprovodem na místa trvalého nasazení nebo místa dočasného zadržení. Zda je to dobře nebo špatně - můžete se hádat, dokud nebudete ochraptělí, ale každý důstojník speciálních jednotek a nižší velitelé v poddůstojnických řadách jsou nutně zběhlí v metodách nuceného výslechu v terénu. V jakékoli armádě.

Pokud armádní důstojníci nejsou vycvičeni v takových složitostech, pak jsou speciální jednotky prostě povinny porušovat všechny myslitelné i nemyslitelné konvence. Ve velmi krátké době za použití všech metod vlivu přesahujícího humanismus až po mučení, které představuje přímé ohrožení života vězně. To je specifičnost „práce“ a jednoduchá účelnost. S přísnými standardy, chcete-li. Kdy ten nejtvrdohlavější a nejvytrvalejší „silák“ (bez výjimky) začne během minuty zpívat jako slavík. Jedna minuta. Tváří v tvář velmi reálné volbě: buď mít šanci žít pro pravdivé a upřímné odpovědi, nebo být zaručeně brutálně rozebrán na kusy.

Psychologie okamžiku „nuceného výslechu“ je následující: vězeň musí pochopit, že nebojuje o život, ale o snadnou, lehkou smrt. A ty metody ... dovoďte nebudu je popisovat, jsou opravdu kruté. Američané v Zelených baretech se pokusili takové výslechy učinit humánnějšími (to ani tak nebylo z humánnosti, ale z předpokladu, že po psychotropních látkách vězeň řekne všechno sám spolehlivěji, Američané milují snadnost řešení a mají je rádi „nalinkované a seřazené v tabulkách“ podle sebe - pozn.překl.), navíc vyškolili lékaře skupin speciálních sil, aby používali speciální psychofarmaka a několik „sér pravdy“ ... ale brzy připustili, že „vietnamská metoda“ s tužkou v uchu nebo obyčejný pilník s nůžkami na drát ... jsou mnohem efektivnější způsob.

Jaká data se obvykle „dolují“ (to je profesionální žargon) během nucených výslechů? Nejpraktičtější, maximálně usnadňující úkol buď pro samotnou skupinu speciálních sil/útočících, nebo pro následné vyšetřovatele. Lidé akademického vzhledu a charakteru, kteří raději pracují na srovnávání faktů a pohrdají hrubým fyzickým vlivem. Jsou to spíše psychologové než chladnokrevní maniaci ze skupin pro odchyt vězňů. Jednají na základě přísných směrnic vedoucího jejich policejního orgánu nebo generálního štábu a samostatných pokynů „pro práci s vězni, přeběhlíky a zadrženými“.

“Civilizované národy”

Kdo nejhlasitěji křičí o nezákonných akcích proti krvavým ghúlům zadržovaným v Brjanské oblasti, no ... hádejte. Samozřejmě naši zapřísáhlí britští partneři. Nádherná ilustrace rčení o zlodějském klobouku, který na nich hoří (Zloděj křičí: „Chyťte zloděje!“ - pozn.překl.). Protože (pozor!) je zcela oficiální a povinné, že existuje mnoho hodin výcvikových programů pro armádní zpravodajské jednotky a jednotky speciálních operací s tlustými „výslechovými“ manuály. Vydalo Ministerstvo obrany Jeho Veličenstva.

Tam se v předmluvách vždy uvádí, že se zajatými bojovníky (a ještě více s teroristy a rebely) by se mělo zacházet co nejkrutěji, zadržené vyčerpávat, ponižovat, nutit je ztratit orientaci, aby vyvolali „pocit nejistoty, trvalé úzkosti a strachu.“ Britská armáda cvičí své vyšetřovatele a speciální jednotky v široké škále fyzických i psychologických metod lámání vůle. Počínaje povinnou smyslovou deprivací (ostré omezení smyslových informací, včetně pomoci psychofarmak) - až po skutečné středověké mučení těžkým týráním.

V manuálu vydaném v roce 2005 zajištěném rebely v Iráku se přímo píše: první krok výsledku by měl začít hrubým a ponižujícím svlékáním vězně. "A udržuj ho takhle, dokud nezačnou poslouchat nějaké příkazy." Poté začnou systémové akce pomocí metod smyslového „omračování“, bolestivého mučení s pytlíky na hlavě, stahování plastových pout, 24hodinové bdění atd. Po násilném skandálu s iráckým vrátným Bahá Músou, který byl umučen k smrti v Basře (září 2003), zahájil parlament vyšetřování případů špatného zacházení s civilisty.

Během pěti let bylo identifikováno více než sto případů formálního mučení: pomalé dušení igelitovými sáčky na hlavě, použití elektrického šoku, dehydratace na prudkém slunci a tak dále. A to, co dělají „nevědomí a neznalí“ Yankeeové ... to je nad rámec dobra a zla, nebudu se zdržovat uniklými fakty z mučirek CIA a dalších amerických speciálních služeb.

Závěry

Citlivým lidem se to nezalíbí. Zejména těm, kteří uvízli až po krk v bahně „univerzálního humanismu“. Začnu možná tím nejjednodušším. Že díky vojákům z armádních speciálních jednotek s jejich metodami nuceného výsledku „barmalejů“ udržuje váš skromný služebník celý a nepoškozený a vůbec může mít tento kanál na Dzenu. A že nebyl vyhozen do povětří v místě dočasného nasazení - jedna, nebyl přepaden bez šance dostat se ven se dvěma tucty žlutovlasých podřízených - dva. Dodnes slavím další „narozeniny“.

Teroristé nejsou bojovníci, vymazávají se sami ze statusu a pojmu „člověk“. Takže otázka použití metod „expresního výsledku“ na ně není jen oprávněná, ale zcela legální. Zejména během nejdůležitějšího a nejpříznivějšího „okamžiku pravdy“ v prvních minutách zadržení. Ne kvůli pocitu pomsty nebo vyšších idejí odplaty/msty, ale výhradně pro vytěžení nesmírně cenných operativních dat: kdo je, kam přesně šel, s kým se stýkal, kdo zůstal mimo zorné pole strážců zákona.

Pokud ghúl-upír při navazování smysluplného kontaktu přišel o ucho nebo byl dočasně „telefonizován“, ať se modlí ke svým démonům, aby se nedostal do spárů skutečných vlkodavů, kteří mají malou sapérskou čepel neuvěřitelné ostrosti připravenou na nucený výslech a několik desítek triků holýma rukama. Poté se subjekt změní v podřadný biologický organismus, šílený a nevhodný pro sezení v kleci v soudní síni. Ale řekl vše bez zatajování, počínaje první smysluplnou vzpomínkou z dětství.

Vzdávám hold vedoucím ruských speciálních služeb, kteří poskytli nesestříhané záběry objektivní kontroly bezprostředně po dopadení nelidí. A doručili je do soudní síně s jasnými známkami „navázání produktivního kontaktu a vzájemného porozumění“ (byl to jasný signál skutečným objednavatelům v pozadí, že vše je Rusku známo - pozn.překl.). To je jediný způsob, jak se vypořádat se šajtány a co nejdříveji demonstrovat všem ostatním důsledky srážky se skutečným Ruskem. Žádné liberální fňukání nad „lidskými právy“. V ghúlech zabíjejících lidi není žádný člověk - neexistují žádná práva. A existuje nevyhnutelné a trvalé peklo, kde jedinou touhou je rychlá smrt.

Zpracoval: Peter008/Pokec24

[ZDROJ](#)